

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 332/2536

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง พ.ร.บ.ว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค พ.ศ. 2534 มาตรา 4, พ.ร.บ.ว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค พ.ศ. 2497 มาตรา 3, ป.อ. มาตรา 3, พ.ร.บ.ว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค พ.ศ. 2534 มาตรา 3, ป.อ. มาตรา 56, ป.อ. มาตรา 29, ป.อ. มาตรา 30

ย่อ / หลักกฎหมาย

พ.ร.บ.ว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค พ.ศ. 2534 มาตรา 4 ซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้ภายหลัง การกระทำผิดบัญญัติวางโทษปรับไม่เกินหกหมื่นบาทหรือจำคุกไม่เกินหนึ่งปีหรือทั้งปรับทั้งจำซึ่งมี อัตราโทษเบากว่า พ.ร.บ.ว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค พ.ศ. 2497 มาตรา 3 ที่ใช้ในขณะ กระทำความผิดและเป็นคุณแก่จำเลยจึงต้องใช้กฎหมายที่ใช้ในภายหลังการกระทำผิดกับจำเลย ตาม ป.อ.มาตรา 3.

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องว่า จำเลยสั่งจ่ายเช็คธนาคารเอเชีย จำกัด สาขาสามชุกเลขที่ 1383794 ลงวันที่ 21 มีนาคม 2533 จำนวนเงิน 84,015 บาทโดยเจตนากระทำความผิดตามพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค ขอให้ลงโทษตามพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค พ.ศ. 2497 มาตรา 3 ศาลชั้นต้นได้สวนมูลฟ้องแล้ว เห็นว่าคดีมีมูลให้ประทับฟ้องจำเลยให้การปฏิเสธ ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตามพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค พ.ศ. 2497 มาตรา 3 ให้ลงโทษจำคุก 2 เดือนจำเลยอุทธรณ์ศาลอุทธรณ์พิพากษากลับ ให้ยกฟ้อง โจทก์โจทก์ฎีกาศาลฎีกาวินิจฉัยว่า "ข้อเท็จจริงตามที่โจทก์จำเลยนำเสนอเป็นยุติว่า จำเลยให้โจทก์ เป็นนายหน้าขายที่ดินให้นายชัยวัฒน์ปัญญาพงษ์ และนายเนาวรัตน์ พลายน้อย ผู้ชาย 1 แปลง เนื้อที่ 15 ไร่เศษ ผู้ชายตกลงให้ค่านายหน้าร้อยละ 3 โจทก์ติดต่อหาผู้ซื้อได้ในราคาไร่ละ 200,000 บาท ผู้ชายไม่ให้เงินค่านายหน้าตามที่ตกลงแต่ให้เงินค่าตอบแทนจำนวนหนึ่ง โดยผู้ขายมอบเงิน ค่าตอบแทนในวันทำสัญญาซื้อขายที่ดิน 100,000 บาท และในวันโอนกรรมสิทธิ์ 100,000 บาท ส่วนที่เหลือจำเลยสั่งจ่ายเช็คพิพาทให้แก่โจทก์ โดยจำนวนเงินที่เป็นตัวอักษรระบุว่าแปดหมื่นสี่พัน สิบห้าบาท แต่ระบุเป็นตัวเลขว่า 8,415 บาท โจทก์นำเช็คพิพาทไปเรียกเก็บเงินปรากฏว่าธนาคาร ตามเช็คปฏิเสธการจ่ายเงินเมื่อวันที่ 27 เมษายน 2533 โดยอ้างว่าจำนวนเงินที่เป็นตัวอักษรและ ตัวเลขไม่ตรงกันปรากฏตามเช็คและใบคืนเช็คเอกสารหมายเลข จ.1 และ จ.2 ตามลำดับ ปัญหาวินิจฉัย มีว่า จำเลยออกเช็คโดยมีเจตนาจะไม่ให้มีการใช้เงินตามเช็ค อันจะทำให้จำเลยมีความผิดตามฟ้อง หรือไม่...ข้อเท็จจริงฟังได้ตามที่โจทก์นำเสนอว่าจำเลยรู้ว่าตนมีหน้าที่ต้องจ่ายเงินให้แก่โจทก์ 84,015 บาท แล้วสั่งจ่ายเช็คพิพาทให้แก่โจทก์ ซึ่งจำนวนเงินในเช็คพิพาทที่เป็นตัวอักษรนั้นถูกต้องตามที่ จำเลยเขียนจำนวนเงินลงในเช็คเป็นตัวเลขว่า 8,415 บาทเป็นเรื่องที่จำเลยมีเจตนาที่จะให้มีการ ผิดพลาดเพื่อไม่ให้มีการใช้เงินตามเช็คอันเป็นความผิดตามฟ้อง ที่ศาลอุทธรณ์พิพากษายกฟ้อง โจทก์นั้น ศาลฎีกาไม่เห็นพ้องด้วย ฎีกาของโจทก์ฟังขึ้นแต่เนื่องจากกระหว่างการพิจารณาของ ศาลอุทธรณ์ได้มีพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค พ.ศ. 2534 มาตรา 3 บัญญัติ ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค พ.ศ. 2497 และพระราชบัญญัติ

ว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค พ.ศ. 2534 มาตรา 4 ซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้ในภายหลัง การกระทำผิด บัญญัติระวางโทษปรับไม่เกินหกหมื่นบาทหรือจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือทั้งปรับทั้งจำ ซึ่งมีอัตราโทษเบากว่ากฎหมายที่ใช้ขณะกระทำความผิดและเป็นคุณแก่จำเลยจึงต้องใช้กฎหมายที่ใช้ในภายหลังการกระทำผิดกับจำเลยตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา 3"พิพากษากลับว่า จำเลยมีความผิดตาม พระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค พ.ศ. 2534 มาตรา 4 ให้จำคุก 2 เดือนและปรับ 10,000 บาท สำหรับโทษจำคุกนั้น เห็นว่า ตามทางนำสืบไม่ปรากฏว่า จำเลยมีประวัตินิสัย ความประพฤติเป็นข้อเสียหายหรือเคยต้องโทษจำคุกมาก่อน เพื่อให้โอกาส จำเลยกลับตัวเป็นคนดีเห็นควรให้รอการลงโทษจำคุกไว้กำหนด 1 ปี ตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา 56 หากจำเลยไม่ชำระค่าปรับให้จัดการตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา 29, 30. ดูบับ ย่อฎีกาตัดสินเกี่ยวกับปัญหาข้อกฎหมายคำพิพากษาศาลฎีกาที่ 332/2536 นาย จำนงค์ ภู มา ลาโจทก์นาง ดังกวย เนียมมว มจำเลย ป.อ. ม. 3 พ.ร.บ.ว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค พ.ศ. 2497 ม. 4 พ.ร.บ.ว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค พ.ศ. 2534 มาตรา 4 ซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้ภายหลังการกระทำผิดบัญญัติว่าโทษปรับไม่เกินหกหมื่นบาทหรือจำคุกไม่เกินหนึ่งปีหรือทั้งปรับทั้งจำ ซึ่งมีอัตราโทษเบากว่า พ.ร.บ.ว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค พ.ศ. 2497 มาตรา 3 ที่ใช้ในขณะกระทำความผิดและเป็นคุณแก่จำเลยจึงต้องใช้กฎหมายที่ใช้ในภายหลังการกระทำผิดกับจำเลยตาม ป.อ. มาตรา 3. โจทก์ฟ้องว่า จำเลยสั่งจ่ายเช็คธนาคารเอเชีย จำกัด สาขาสามชุก เลขที่ 1383794 ลงวันที่ 21 มีนาคม 2533 จำนวนเงิน 84,015 บาทโดยเจตนากระทำความผิดตาม พระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค ขอให้ลงโทษตามพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค พ.ศ. 2497 มาตรา 3 ศาลชั้นต้นไต่สวนมูลฟ้องแล้ว เห็นว่าคดีมีมูล ให้ประทับฟ้องจำเลยให้การปฏิเสธศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตามพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค พ.ศ. 2497 มาตรา 3 ให้ลงโทษจำคุก 2 เดือนจำเลยอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์พิพากษากลับ ให้ยกฟ้องโจทก์โจทก์ฎีกาศาลฎีกาวินิจฉัยว่า "ข้อเท็จจริงตามที่โจทก์ จำเลยนำสืบฟังเป็นยุติว่า จำเลยให้โจทก์เป็นนายหน้าขายที่ดินให้นายชัยวัฒน์ ปัญจพงษ์ และนาย เนาวรัตน์ พลายน้อย ผู้ชาย 1 แปลง เนื้อที่ 15 ไร่เศษ ผู้ชายตกลงให้ค่านายหน้าร้อยละ 3 โจทก์ ติดต่อหาผู้ซื้อได้ในราคาไร่ละ 200,000 บาท ผู้ชายไม่ให้เงินค่านายหน้าตามที่ตกลงแต่ให้เงิน ค่าตอบแทนจำนวนหนึ่ง โดยผู้ชายมอบเงินค่าตอบแทนในวันทำสัญญาซื้อขายที่ดิน 100,000 บาท และในวันโอนกรรมสิทธิ์ 100,000 บาท ส่วนที่เหลือจำเลยสั่งจ่ายเช็คพิพาทให้แก่โจทก์ โดยจำนวน เงินที่เป็นตัวอักษรระบุว่าแปดหมื่นสี่พันสิบห้าบาท แต่ระบุเป็นตัวเลขว่า 8,415 บาท โจทก์นำเช็ค พิพาทไปเรียกเก็บเงินปรากฏว่าธนาคารตามเช็คปฏิเสธการจ่ายเงินเมื่อวันที่ 27 เมษายน 2533 โดยอ้างว่าจำนวนเงินที่เป็นตัวอักษรและตัวเลขไม่ตรงกันปรากฏตามเช็คและใบคืนเช็คเอกสาร หมายเลข จ.1 และ จ.2 ตามลำดับ ปัญหาวินิจฉัยมีว่า จำเลยออกเช็คโดยมีเจตนาจะไม่ให้มีการใช้เงิน ตามเช็ค อันจะทำให้จำเลยมีความผิดตามฟ้องหรือไม่... ข้อเท็จจริงฟังได้ตามที่โจทก์นำสืบว่าจำเลย รู้ว่าตนมีหน้าที่ต้องจ่ายเงินให้แก่โจทก์ 84,015 บาท แล้วสั่งจ่ายเช็คพิพาทให้แก่โจทก์ ซึ่งจำนวน เงินในเช็คพิพาทที่เป็นตัวอักษรนั้นถูกต้องตามที่จำเลยเขียนจำนวนเงินลงในเช็คเป็นตัวเลขว่า 8,415 บาทเป็นเรื่องที่จำเลยมีเจตนาที่จะให้มีการผิดพลาดเพื่อไม่ให้มีการใช้เงินตามเช็คอันเป็น ความผิดตามฟ้อง ที่ศาลอุทธรณ์พิพากษายกฟ้องโจทก์นั้น ศาลฎีกาไม่เห็นพ้องด้วย ฎีกาของโจทก์ ฟังขึ้นแต่เนื่องจากกระห้วงการพิจารณาของศาลอุทธรณ์ได้มีพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดอัน เกิดจากการใช้เช็ค พ.ศ. 2534 มาตรา 3 บัญญัติให้ยกเลิกพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดอันเกิด

จากการใช้เช็ค พ.ศ. 2497 และพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค พ.ศ. 2534 มาตรา 4 ซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้ในภายหลังการกระทำผิด บัญญัติระวางโทษปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือทั้งปรับทั้งจำ ซึ่งมีอัตราโทษเบากว่ากฎหมายที่ใช้ขณะกระทำความผิด และเป็นคุณแก่จำเลยจึงต้องใช้กฎหมายที่ใช้ในภายหลังการกระทำผิดกับจำเลยตาม ประมวลกฎหมายอาญามาตรา 3"พิพากษากลับว่า จำเลยมีความผิดตาม พระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค พ.ศ. 2534 มาตรา 4 ให้จำคุก 2 เดือนและปรับ 10,000 บาท สำหรับ โทษจำคุกนั้น เห็นว่า ตามทางนำสืบไม่ปรากฏว่า จำเลยมีประวัตินิสัย ความประพฤติเป็น ข้อเสียหายหรือเคยต้องโทษจำคุกมาก่อน เพื่อให้โอกาสจำเลยกลับตัวเป็นคนดีเห็นควรให้รอการ ลงโทษจำคุกไว้มีกำหนด 1 ปี ตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา 56 หากจำเลยไม่ชำระค่าปรับให้ จัดการตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา 29, 30.(วิฑูรย์ สุทธิประภา-อัมพร เดชศิริ-ประดิษฐ์ เอกมณี)แหล่งที่มาสำนักงานส่งเสริมงานตุลาการแผนกหมายเลขคดีดำศาลฎีกาหมายเลขคดีดำ ศาลชั้นต้นหมายเลขคดีแดงศาลชั้นต้นหมายเลขคำพิพากษา: โจทก์ฟ้องว่า จำเลยส่งจ่ายเช็ค ธนาคารเอเชีย จำกัด สาขาสามชุกเลขที่ 1383794 ลงวันที่ 21 มีนาคม 2533 จำนวนเงิน 84,015 บาทโดยเจตนากระทำความผิดตามพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค ขอให้ลงโทษ ตามพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค พ.ศ. 2497 มาตรา 3ศาลชั้นต้น ได้สอบสวนมูลฟ้องแล้ว เห็นว่าคดีมีมูล ให้ประทับฟ้องจำเลยให้การปฏิเสธศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตามพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค พ.ศ. 2497 มาตรา 3 ให้ลงโทษจำคุก 2 เดือนจำเลยอุทธรณ์ศาลอุทธรณ์พิพากษากลับ ให้ยกฟ้องโจทก์โจทก์ฎีกา ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า "ข้อเท็จจริงตามที่โจทก์นำสืบฟังเป็นยุติว่า จำเลยให้โจทก์เป็นนายหน้า ขายที่ดินให้นายชัยวัฒน์ปัญญาพงษ์ และนายเนาวรัตน์ พลายน้อย ผู้ชาย 1 แปลง เนื้อที่ 15 ไร่เศษ ผู้ชายตกลงให้ค่านายหน้าร้อยละ 3 โจทก์ติดต่อหาผู้ซื้อได้ในราคาไร่ละ 200,000 บาท ผู้ชายไม่ ให้เงินค่านายหน้าตามที่ตกลงแต่ให้เงินค่าตอบแทนจำนวนหนึ่ง โดยผู้ขายมอบเงินค่าตอบแทนในวันทำสัญญาซื้อขายที่ดิน 100,000 บาท และในวันโอนกรรมสิทธิ์ 100,000 บาท ส่วนที่เหลือ จำเลยส่งจ่ายเช็คพิพาทให้แก่โจทก์ โดยจำนวนเงินที่เป็นตัวอักษรระบุว่าจะแปดหมื่นสี่พันสิบห้าบาท แต่ระบุเป็นตัวเลขว่า 8,415 บาท โจทก์นำเช็คพิพาทไปเรียกเก็บเงินปรากฏว่าธนาคารตามเช็ค ปฏิเสธการจ่ายเงินเมื่อวันที่ 27 เมษายน 2533 โดยอ้างว่าจำนวนเงินที่เป็นตัวอักษรและตัวเลขไม่ ตรงกันปรากฏตามเช็คและใบคืนเช็คเอกสารหมายเลข จ.1 และ จ.2ตามลำดับ ปัญหาวินิจฉัยมีว่า จำเลยออกเช็คโดยมีเจตนาจะไม่ให้มีการใช้เงินตามเช็ค อันจะทำให้จำเลยมีความผิดตามฟ้อง หรือไม่...ข้อเท็จจริงฟังได้ตามที่โจทก์นำสืบว่าจำเลยรู้ว่าตนมีหน้าที่ต้องจ่ายเงินให้แก่โจทก์ 84,015 บาท แล้วส่งจ่ายเช็คพิพาทให้แก่โจทก์ ซึ่งจำนวนเงินในเช็คพิพาทที่เป็นตัวอักษรนั้นถูกต้องการที่ จำเลยเขียนจำนวนเงินลงในเช็คเป็นตัวเลขว่า 8,415 บาทเป็นเรื่องที่จำเลยมีเจตนาที่จะให้มีการ ผิดพลาดเพื่อไม่ให้มีการใช้เงินตามเช็คอันเป็นความผิดตามฟ้อง ที่ศาลอุทธรณ์พิพากษายกฟ้อง โจทก์นั้น ศาลฎีกาไม่เห็นพ้องด้วย ฎีกาของโจทก์ฟังขึ้นแต่เนื่องจากระหว่างการพิจารณาของ ศาลอุทธรณ์ได้มีพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค พ.ศ. 2534 มาตรา 3 บัญญัติ ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค พ.ศ. 2497 และพระราชบัญญัติ ว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค พ.ศ. 2534 มาตรา 4 ซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้ในภายหลัง การกระทำผิด บัญญัติระวางโทษปรับไม่เกินหกหมื่นบาทหรือจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือทั้งปรับทั้งจำ ซึ่งมีอัตราโทษเบากว่ากฎหมายที่ใช้ขณะกระทำความผิดและเป็นคุณแก่จำเลยจึงต้องใช้กฎหมายที่

ใช้ในภายหลังการกระทำผิดกับจำเลยตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา 3"พิพากษากลับว่า จำเลยมีความผิดตาม พระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค พ.ศ. 2534 มาตรา 4 ให้จำคุก 2 เดือนและปรับ 10,000 บาท สำหรับโทษจำคุกนั้น เห็นว่า ตามทางนำสืบไม่ปรากฏว่า จำเลยมีประวัตินิสัย ความประพฤติเป็นข้อเสียหายหรือเคยต้องโทษจำคุกมาก่อน เพื่อให้โอกาส จำเลยกลับตัวเป็นคนดีเห็นควรให้รอการลงโทษจำคุกไว้มีกำหนด 1 ปี ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 56 หากจำเลยไม่ชำระค่าปรับให้จัดการตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 29, 30. คู่บัพ ย่อฎีกาตัดสินเกี่ยวกับปัญหาข้อกฎหมายคำพิพากษาศาลฎีกาที่ 332/2536 นาย จำนงค์ ภู มา ลาโจทก์นาง ดังกวย เนียมมว มจำเลย ป.อ. ม. 3 พ.ร.บ.ว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค พ.ศ. 2497 ม. 4 พ.ร.บ.ว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค พ.ศ. 2534 มาตรา 4 ซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้ในภายหลังการกระทำผิดบัญญัติว่าโทษปรับไม่เกินหกหมื่นบาทหรือจำคุกไม่เกินหนึ่งปีหรือทั้ง ปรับทั้งจำซึ่งมีอัตราโทษเบากว่า พ.ร.บ.ว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค พ.ศ. 2497 มาตรา 3 ที่ใช้ในขณะกระทำความผิดและเป็นคุณแก่จำเลยจึงต้องใช้กฎหมายที่ใช้ในภายหลังการกระทำผิด กับจำเลยตาม ป.อ. มาตรา 3. โจทก์ฟ้องว่า จำเลยสั่งจ่ายเช็คธนาคารเอเชีย จำกัด สาขาสามชุก เลขที่ 1383794 ลงวันที่ 21 มีนาคม 2533 จำนวนเงิน 84,015 บาทโดยเจตนากระทำความผิดตาม พระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค ขอให้ลงโทษตามพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค พ.ศ. 2497 มาตรา 3 ศาลชั้นต้นได้สวนมูลฟ้องแล้ว เห็นว่าคดีมีมูล ให้ประทับฟ้องจำเลยให้การปฏิเสธศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตามพระราชบัญญัติ ว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค พ.ศ. 2497 มาตรา 3 ให้ลงโทษจำคุก 2 เดือนจำเลยอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์พิพากษากลับ ให้ยกฟ้องโจทก์โจทก์ฎีกาศาลฎีกาวินิจฉัยว่า "ข้อเท็จจริงตามที่โจทก์ จำเลยนำสืบฟังเป็นยุติว่า จำเลยให้โจทก์เป็นนายหน้าขายที่ดินให้นายชัยวัฒน์ปัญญาพงษ์ และนาย เนาวรัตน์ พลายน้อย ผู้ชาย 1 แปลง เนื้อที่ 15 ไร่เศษ ผู้ชายตกลงให้ค่านายหน้าร้อยละ 3 โจทก์ ติดต่อหาผู้ซื้อได้ในราคาไร่ละ 200,000 บาท ผู้ชายไม่ให้เงินค่านายหน้าตามที่ตกลงแต่ให้เงิน ค่าตอบแทนจำนวนหนึ่ง โดยผู้ขายมอบเงินค่าตอบแทนในวันทำสัญญาซื้อขายที่ดิน 100,000 บาท และในวันโอนกรรมสิทธิ์ 100,000 บาท ส่วนที่เหลือจำเลยสั่งจ่ายเช็คพิพาทให้แก่โจทก์ โดยจำนวน เงินที่เป็นตัวอักษรระบุว่าแปดหมื่นสี่พันสิบห้าบาท แต่ระบุเป็นตัวเลขว่า 8,415 บาท โจทก์นำเช็ค พิพาทไปเรียกเก็บเงินปรากฏว่าธนาคารตามเช็คปฏิเสธการจ่ายเงินเมื่อวันที่ 27 เมษายน 2533 โดยอ้างว่าจำนวนเงินที่เป็นตัวอักษรและตัวเลขไม่ตรงกันปรากฏตามเช็คและใบคืนเช็คเอกสาร หมายเลข จ.1 และ จ.2 ตามลำดับ ปัญหาวินิจฉัยมีว่า จำเลยออกเช็คโดยมีเจตนาจะไม่ให้มีการใช้เงิน ตามเช็ค อันจะทำให้จำเลยมีความผิดตามฟ้องหรือไม่... ข้อเท็จจริงฟังได้ตามที่โจทก์นำสืบว่าจำเลย รู้ว่าตนมีหน้าที่ต้องจ่ายเงินให้แก่โจทก์ 84,015 บาท แล้วสั่งจ่ายเช็คพิพาทให้แก่โจทก์ ซึ่งจำนวน เงินในเช็คพิพาทที่เป็นตัวอักษรนั้นถูกต้องตามที่จำเลยเขียนจำนวนเงินลงในเช็คเป็นตัวเลขว่า 8,415 บาท เป็นเรื่องที่จำเลยมีเจตนาที่จะให้มีการผิดพลาดเพื่อไม่ให้มีการใช้เงินตามเช็คอันเป็น ความผิดตามฟ้อง ที่ศาลอุทธรณ์พิพากษายกฟ้องโจทก์นั้น ศาลฎีกาไม่เห็นพ้องด้วย ฎีกาของโจทก์ ฟังขึ้นแต่เนื่องจากกระหว่างการพิจารณาของศาลอุทธรณ์ได้มีพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดอัน เกิดจากการใช้เช็ค พ.ศ. 2534 มาตรา 3 บัญญัติให้ยกเลิกพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดอันเกิด จากการใช้เช็ค พ.ศ. 2497 และพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค พ.ศ. 2534 มาตรา 4 ซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้ในภายหลังการกระทำผิด บัญญัติระวางโทษปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือทั้งปรับทั้งจำ ซึ่งมีอัตราโทษเบากว่ากฎหมายที่ใช้ขณะกระทำความผิด

และเป็นคุณแก่จำเลยจึงต้องใช้กฎหมายที่ใช้ในภายหลังการกระทำผิดกับจำเลยตาม
ประมวลกฎหมายอาญามาตรา 3"พิพากษากลับว่า จำเลยมีความผิดตาม พระราชบัญญัติว่าด้วย
ความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค พ.ศ. 2534 มาตรา 4 ให้จำคุก 2 เดือนและปรับ 10,000 บาท สำหรับ
โทษจำคุกนั้น เห็นว่า ตามทางนำสืบไม่ปรากฏว่า จำเลยมีประวัตินิสัย ความประพฤติเป็น
ข้อเสียหายหรือเคยต้องโทษจำคุกมาก่อน เพื่อให้โอกาสจำเลยกลับตัวเป็นคนดีเห็นควรให้รอการ
ลงโทษจำคุกไว้มีกำหนด 1 ปี ตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา 56 หากจำเลยไม่ชำระค่าปรับให้
จัดการตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา 29, 30.

องค์คณะ

วิฑูรย์ สุทธิประภา · อัมพร เดชศิริ · ประดิษฐ์ เอกมณี

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: thai-legal-corpus (CC-BY-4.0) ← [deka.supremecourt.or.th](https://www.thaideka.online/deka/332/2536) ·
<https://www.thaideka.online/deka/332/2536>